

Bekendtgørelse om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år

I medfør af § 159 og § 160 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012, fastsættes:

Kapitel 1

Betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år

Forældrenes betaling

§ 1. For børn og unge under 18 år, der har ophold uden for hjemmet i et anbringelsessted for børn og unge, har forældrene pligt til at bidrage til udgifterne ved opholdet i forhold til indkomstgrundlaget, jf. § 2. Betalingen fastsættes af kommunen efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Forældre, hvis indkomstgrundlag ikke overstiger 104.800 kr., betaler ikke for børns og unges ophold i et anbringelsessted.

Stk. 3. Af indkomstgrundlag over 104.800 kr. betales 18 pct., dog højst et beløb, der svarer til 5/3 af normalbidraget, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Stk. 4. Af indkomstgrundlag ud over maksimum for beregningen i stk. 3, betales 9 pct., dog højst et beløb, således at den samlede betaling udgør 10/3 af normalbidraget.

Stk. 5. Beløb under 100 kr. månedlig opkræves ikke.

§ 2. Indkomstgrundlaget, jf. § 1, består af

- 1) personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før de deri nævnte bundfradrag og fradrag for grundbeløb, og
- 2) aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 1 og 2, bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat.

Stk. 2. Indkomstgrundlaget efter stk. 1 opgøres på grundlag af indkomsten for det senest afsluttede indkomstår. Indkomstgrundlaget anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Stk. 3. Ved opgørelsen af indkomstgrundlaget efter stk. 1 og 2 reguleres den personlige indkomst, der indgår i indkomstgrundlaget, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, gældende pr. 1. januar i indkomståret, jf. stk. 2, og pr. 1. januar det følgende år.

§ 3. Forældrene har pligt til at underrette kommunen om enhver ændring af deres økonomiske og personlige forhold, som kan formodes at medføre ændret betaling.

§ 4. Såfremt forældrenes indkomst på betalingstidspunktet vedvarende er forøget med mere end 20 pct. eller nedsat med mere end 5 pct. i forhold til det opgjorte indkomstgrundlag, skal forældrenes ændrede økonomiske forhold lægges til grund for betalingen.

§ 5. Har barnet boet sammen med begge forældre umiddelbart før opholdet uden for hjemmet, lægges deres sammenlagte indkomstgrundlag eller indkomster efter § 4 til grund.

Stk. 2. Har barnet umiddelbart før opholdet boet hos den ene af ikke-samlevende forældre med fælles forældremyndighed, lægges dennes indkomstgrundlag eller indkomst efter § 4 til grund. Er den anden af forældrene på tidspunktet for opholdet ikke pålagt at svare underholdsbidrag til barnet, indtræder kommunen i retten til at kræve bidrag fastsat, jf. § 10, stk. 2.

Stk. 3. I det omfang de faktiske opholdsudgifter dækkes af barnets eller den unges indtægter, kan der ikke kræves betaling fra forældremyndighedens indehaver eller den bidragspligtige, jf. § 12.

§ 6. Kommunen kan meddele forældremyndighedens indehaver hel eller delvis fritagelse for betaling for tidsrum, hvor der foreligger særlige forhold, som sygdom, svangerskab og fødsel, svigtende arbejdsmuligheder, ophør af samliv med ægtefællen, eller andre ændringer, der i en begrænset tid vil afskære den pågældende fra at skaffe det fornødne til sit eget eller til familiens underhold.

§ 7. Selvom der efter de økonomiske forhold er grundlag for at pålægge betaling, har kommunalbestyrelsen, efter en konkret og individuel vurdering, mulighed for at meddele hel eller delvis fritagelse herfor. Fritagelsen kan begrundes med forhold hos barnet eller den unge eller forældrene, f.eks., at:

- 1) opholdet har et udpræget behandlingssigte,
- 2) fritagelse for betaling i særlig grad er af betydning for at fremme forældrenes medvirken ved gennemførelsen af støtten,
- 3) der må regnes med særlig store udgifter for forældrene i forbindelse med opretholdelsen af kontakten med barnet eller den unge,
- 4) den unge har tidligere med egen indtægt bidraget til sit og familiens underhold eller efter hjemmets forhold antageligt ville have gjort dette, hvis barnet eller den unge ikke havde fået ophold uden for hjemmet, eller
- 5) forældrene har flere børn i daginstitutioner, dagpleje eller anbringelsessteder for børn og unge.

§ 8. Betaling opkræves af kommunen, der i forbindelse med forhandlingerne med forældrene om opholdet giver forældrene underretning om beregningsgrundlaget samt om reglerne i §§ 3, 4, 6 og 7.

Stk. 2. Betalingspligten indtræder ved starten af opholdet. Forfaldsdagen for 1. betalingsrate fastsættes med en rimelig frist. Forudbetaling må ikke kræves for længere tid end 1 måned.

§ 9. Den indtægtsgrænse, der er nævnt i § 1, stk. 2 og 3, reguleres én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Den indtægtsgrænse, der fremkommer efter regulering afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Reguleringen foretages første gang 1. januar 2007.

Stk. 2. Social- og integrationsministeren meddeler størrelsen af de regulerede indtægtsgrænser og beløb.

Forholdet til bidragspligtige

§ 10. Er der efter lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns forsørgelse pålagt en person at betale underholdsbidrag m.v. til et barn eller en ung, der får ophold uden for hjemmet, indtræder kommunen fra opholdets start i retten til bidraget fra den bidragspligtige, dog højst for et beløb, der svarer til de faktiske opholdsudgifter for det offentlige ved opholdet, jf. § 97, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Kommunen indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller kræve et bidrag forhøjet, jf. § 97, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

§ 11. Kommunen kan dog, hvor særlige grunde taler derfor, helt eller delvis undlade at rejse betalingskrav over for den bidragspligtige. Særlige grunde kan fx foreligge, når den bidragspligtige har varetaget omsorgen for barnet eller den unge, og der foreligger en af de fritagelsesgrunde, der er nævnt i § 7. Særlige grunde kan endvidere fx foreligge, hvor der ikke hidtil har været pålagt bidrag, fordi det ved separation, skilsmisse eller faktisk samlivsophævelse er aftalt, at hver af forældrene varetager den direkte forsørgelse af et eller flere børn.

Barnets eller den unges betaling

§ 12. Et barn eller en ung, der har ophold i et anbringelsessted for børn og unge, har pligt til at bidrage til udgifterne ved opholdet efter kommunens afgørelse.

Stk. 2. Har barnet eller den unge under opholdet indtægter ved eget arbejde, kan betaling kun kræves af den disponible indtægt, hvor denne overstiger det beløb, der normalt ydes som lommepenge og til beklædning til den pågældende aldersgruppe.

Stk. 3. Har barnet eller den unge under opholdet indtægter i form af afkast af formueværdier eller børnepensioner m.v., træffer kommunen afgørelse om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske opholdsudgifter for det offentlige ved opholdet. Barnet eller den unge skal dog mindst have et beløb til rådighed af sine indtægter, der svarer til lommepenge og beklædning, jf. stk. 2.

Kapitel 2

Betaling for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 år til og med 22 år

§ 13. Betaling for ophold i døgntilbud og udslusningsophold fastsættes af kommunen efter reglerne om betaling m.v., jf. § 163 i lov om social service, svarende til reglerne om betaling, for midlertidige ophold i boformer efter §§ 107, 109 og 110 i lovens kapitel 20. Kommunen opkræver betalingen.

Kapitel 3

Forskellige bestemmelser

§ 14. Kommunens afgørelse om betaling kan inden 4 uger indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale.

Stk. 2. Betalingen inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter, jf. § 158, stk. 2, i lov om social service.

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2013.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 498 af 25. maj 2011 om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år ophæves.

Social- og Integrationsministeriet, den 19. juni 2013

KAREN HÆKKERUP

/ Lise Stidsen Vandahl